

je župnik vendar dal po nekod v fari preiskovati in ljudi k sodnji tirjati, dokler mu ni oblast vse to prepovedala! — ravno tako je sedaj po odhodu čez pet dni zopet prišel iz Dramelj v Črešnice se repenčit, da so mu Drameljski vozniki pri vožnji iz soda vino pili, ter je skakal in divjal kot zbegani človek. Žalostno in sramotno za Ogrizeka zadosta, da on pri toliko težavni vožnji v mrazu in velikem snegu svojim voznikom, nekaj vina za okrepčanje ne privoščil, ter se toliko krega, dočim se je morala njemu v 11 letih vinska berja vselej dati, če je še toliko slaba tergatev bila. Tako hvaležnost Ogrizek toraj svojim voznikom skazuje! Ravno tako srdito se je on tukaj hudoval, če je tujca goveda le na njegovo zemljo stopila, ali če je kedo kako listje iz grmovja za kozo utrgal. Ogrizek pa je dal drevesa iz cerkvene hoste posekavati, ter je drva in hraste brez vsega dovoljenja tako dolgo prodajal, dokler se mu ni na pritožbo od oblasti, strogo prepovedalo. Kako pa so še njive zapuščene in v ledino spremenjene, ker Ogrizek ni lahko družine imel, povsod se je vtikal, a zastopil pa nič. Kaj bode neki njegov naslednik rekel? Kakor je Ogrizek v Črešnicah nenkrat s prepričkom začel, kar je že povedano, ter celih 11 let vedno nekaj iskal in najšel, tako se dozdeva, da že hoče ednako v Dramljah pričeti. Ogrizek, le tako naprej, pa glej da ne boš s tvojo trmoglavo zopet ob skalo zadel.

Sv. Jernej nad Muto. Spoštovani ljudje od župnika Rudolfa Raktela pri sv. Jerneju venomer v okolici pripovedujejo, kako veselo je bilo dne 24. februarja t. l. pri obhajenju 10 letnice Raktelovega župnikovanja ali instalacije. ter ga visoko povzdigujejo in hvalijo, da je v tem času veliko nepredoval! A tako le zaslepljenci, neumneži govorijo, ker resnice ne vidijo. V dokaz nasprotja se med drugim samo štiri reči navedejo: Prvič da je vselej šolo izpolnjeval, kakor se hvali, kadar niso učitelja imeli, zato je bil vendar „plačan“! Zategadel se je tudi sam v to okr. šol. svetu ponujal, učil je pa tako kakor je sam hotel! Torej zato ne zasluži nobene pohvale kakor sploh noben učitelj in delavec ne. Drugič kadar pride čas volitve, takrat rjuje kot lev in zapoveduje vsem, kako imajo voliti in kdor se mu ne uda, temu se brezverstvo in nemčurstvo očita. Ko hitro pa volitev mine, se že zopet nasprotnikom Nemcem prilizuje, kar on izvrstno dobro zna. Ako bi župnik Raktelj res veliko časti zaslužil, tedaj bi kot sin slovečega nadučitelja v Ljubljani na Kranjskem ostal, ali bi vsaj na Štajerskem na enem najslabših mest ne služboval, in bi na svojo prošnjo tudi farno pri sv. Križi nad Dravo pred par leti dobil. Tretjič: Raktelj bi gotovo najraje „sv. mision“ vsako leto imel, ako bi le doseči zamogel. Komaj je k sv. Jerneju prišel,

Žena.

Povest hindovskega naroda.

V začetku je vstvaril bog Tvaštoj svet. Ali ko je hotel vstvariti tudi ženo, vidil je nakrat, da je porabil že vso stvarino pri vstvarjenju moža. Po dolgem premišljevanju pomagal si je na sledeči način: Vzel je okroglost lune, gibčnost kače, trepetanje trave, vitkost rože, zametni vzdihi cvetlice, lahkost listja, pogled srne, veselost solčnih žarkov, in solze megle, nestanovitnost vetra in bojazljivost zajca, domišljavost petelina in mehkost perja lastov, ojstrost dijamanta, sladki vonj medu, brezsrčnost tigra, gorkota ognja in mraz snega, nežni glas goloba in gostojezniost vrabca. Iz vsega tega je vstvaril ženo in jo podaril možu. Osem dni pozneje prišel je mož k bogu in mu dejal: „Gospod, bitje ki si mi ga podaril, mi zastruji življenje! Brez odmora klepetam in porabi ves moj čas, vedno toži in vedno je bolana.“

In bog je vzel ženo zopet nazaj. Ali čez osem dni je prišel mož zopet in rekel: „Gospod, moje življenje je zelo samotno, odkar ti sem dal ženo nazaj. Pela in plesala je pri meni; vedno moram nato misliti, kako ljubečo me je pogledala, me objemala in se z mano igrala.“

In bog Tvaštoj mu je dal ženo zopet nazaj. Ali čez tri dni je bil mož zopet pri njemu. „Gospod“, je zaklical, „ne razumem stvar dobro, ali gotovo mi povzroči žena več jeze nego veselja. Prosim te, odreši me od nje!“

Ali bog je dejal: „Hodi tvojo pot!“ In mož je zaklical: „Ne morem z njo živeti!“

„Ali zamoreš živeti brez nje?“ mu je bog odgovoril. In mož je pripognil žalostno svojo glavo in je mrmrljal: „Gorje mi! Z njo ne morem živeti, brez nje pa tudi ne!“

že je istega leta 1897 sv. mision upeljal, ker mu je le ta veliko bil nesel. Pri škofijstvu zna za podporo kaj dobro prosjait, še bolj pa na priužnici na vse mogoče načine, zato je bilo tudi le eno jajce ali eno žlico zabele od ubogih zadosti, medtem ko so se kmetice s kapuni, plečeti, mnogim maslom i. t. d. zvrstile, bile so zato „gospe“ imenovane ter v „zlate knjige“ zapisane, ki take mrlične naravnost v nebesa potegnili? Še le čez štiri leta 1904 se je Raktelj na veliko prizadevanje zopet pozeročilo, prejšnji mision ponavljati in popravljati, kar je še prvokrat na dolgu vstalo. Zdaj pa župnik premišluje, bode li na tej ali drugi fari zopet kako srečo imel. Četrthi osnovana učiteljici Mici Kralj, rodod Ljubljanka kakor Raktelj, se je v Dobjem z Raktelom seznanila, ter ga pozneje iz Jurklostra v Kalobje obiskovati hodila, od koder so jo ljudje večkrat podili. Potem se je iz posebnega uzroka začasno vpokojiti dala, Raktelj pa je v Kalobji nemogoč postal, ter je bil k sv. Jerneju nad Muto prestavljen. Prišla je tudi tukaj hitro za njim ter se imenovala kot Rakteljova nečakinja, sestrčna, kuharica, gospodarica, le lepo ime „učiteljica“ je tajila in zakrivala, kakor še sedaj! Ravnotako ko bi to „sramotno ime“ bilo, kar je že veliko začudenja in smeha! napravilo, ker jo vendar vsi dobro poznajo. Čez leto dni je od tukaj zopet zginila na videz v svojo domovino Ljubljano, a vresnici pa je stopila vnovič v učiteljsko službo neke v Slovenjebistriškem okraji od koder je pale v vsakih praznikih in počitnicah prišla svojega župnika Rudolfa počastit. Vozila se je po železnici do Vuzemice-Mute, od tamkaj pa v strmi breg 3 do 4 ure. Naj si je bil po zimi še tako velik sneg, zameti, led, nič jo ni opoviralo magnet do srca je vse to premagal, a v cerkev se baje v praznikih nikol ni prikazala. Ker je pa tudi prijateljica vina postala, kar pečet na nosu dokaže in je s fanti rada obcevala, je tamkaj v nekako zadrego prišla, da se je zopet začasno vpokojila, ter sedaj pri svojem bratranču? stricu? župniku R. Raktelu in v družbinski obitelji pri rečenem sv. Jerneju prebiva. Tako resnica! pa ne prazna slavnata hvala.

Iz Dramelj. Ako hoče naš novodošli župnik Ogrizek pri nas bolj mirno živeti kakor poprej, mu toplo priporočamo, da naj samo ta svoje opravila, volitve in občinske zadeve pa naj v miru pusti. Tudi ni potreba v pridige druge reči vmešavati, kar tudi Sveti oče papež prepoveduje. Kadar je treba za cerkev plačila, morajo le kmetje sami v žep seči, zapovedovalec se takrat ne zastopi. Na dan 24. marca pri volitvenem shodu bi si bil župnik lahko vse nepotrebne skrbi prihranil in se po večernicah sprehajal ali kaj cerkvenega bral. To pač srečo in žegen prinese.

Šmartin pri Slovenjgradcu. Naš g. nadžupnik Lenart je pri velikonočnem izpraševanju grajal take časnike, kateri duhovnike „obreknejo“; kakor n. pr. g. Rabuzo; katerega on jako hvali, in ti „Štajerc“ pa še niso nikoli kaj prida pisali o njemu. Nadalje je godrnjal, da dajemo premalo za sveče in da smo bogati kmetje; na sebe pa se ni spomnil, da je bogatejši kakor mi kmetje, in ima velike dohodke, kakoršnih izmed nas nobeden kmet nima. Zemljišče dal je v najem. Nekdaj bilo je v farožu veliko družine in vsi so imeli dovolj živeža; zdaj pa še za kaplane pičlo hodi, in si morajo po gostilnah hrano iskati. Imamo tudi dva g. kaplana in sicer M. Ocvirka in že tebi „Štajerc“ znanega g. Berka. G. Ocvirk je časti in spoštovanje vreden duhovnik. Ali o g. Berku ti pa lahko veliko poročamo. Prireja igre (komedije) za katere rad izveža mlade device. Upeljal je tudi „Marjine device“, ali tega mu ne zavidamo kajti pametne ga itak niso ubogale. Na Veliko noč svetile so pred Najsvetejšim pri procesiji in ko so se vrnile v cerkev, priletele so kakor bi bile kje ušle, da se je navzočim čudno zdelo. Pričakujemo kaj si bo še ta žegnani gospodek vse izmislil. Pa še nekaj. Imamo tudi nekega čislaneža moža, ki gostokrat v farožu pri vinu sedi, ali na Kristusov zgled prav malo drži. Kristus je priporočal ljubezen župnik in njegovi pa zaničujejo celo farane, in jih v jamo potiskajo. Tak je sad klerikalcev. Vsevedež.

Hrastnik. Človek preroma lahko veliko

sveta, brez da bi videl tako grde, umazane organist v kakor je cesta iz Hrastnika na kolodvor, se po drugi je naravnost lumparija! Sultan Roš, ki ta kaplan niti iskricke časti v sebi, ki ne toži, čepa ljubezni. mu je očitalo najhujše lumparije, ta sultan tega hujšega seveda tudi na ta dopis molčal. Ali res naj nas rbi bila njegova prokleta dolžnost, da stori demo sam to, da bi bila cesta v redu. Ta hinavski ošab pobili kal demo! je postal vendar bogat od ljudske krvi, demo! V Ta sesal brez pomisleka in z najumazanejšimi sredstvi. Zanimivo je to, da je Roš kot ti moram okrajnega zastopa toliko časa z repom migal sprejemal je dobil ceste. Roš je prevzel cesto in zagotovo ker naš da jo drži v redu. Ali zdaj ni več ceste, zelo majhne morje blata. Kajti sultan Roš je lile se udrila šotra in prevzame obenem šoter. On je prda je bila jalec in kupec v eni osebi! Seveda ne pletovala pri temu na svoj nenastitljivi žep. Ves šoter oznanovalec pusti speljati na cesto, obstoji iz kakor je bila je pa debelih kamenj in — blata. Roš bi moral da nas je praviti kupe šotra, — ali mož tega ne razazio žup in tako ne more nikdo kontrolirati, ali ekabiti „Fih ta velemogočni prenapetež ali pa je pošten sploh ne so računati za Rošove „fure“? Kje je dokaz so rekli, ne opehari okrajni zastop? Sicer dela Ro nadalje svoje nezaslišane lumparije. Ljudem, ki Štajercu podpisali polo za ustanovitev nemške šole, Štajercu podeli domovinske pravice, ako ravno je postem, pa ne bom sosti. Akoravno mu je podelila kemična fabrika, pa ž zaslužno brco, vendar še jemlje meso miru. mesariji; ali dobi posebno dobro vago? Oj! Op. tvoje čednosti smrdijo do neba! Pomagal je cerk bode nikdo, tudi tisti ne, ki naj bi rajzratirati c tuljevi! druge stvari misli, kakor da vpije „živijo Roš! Mi gremo svojo pot naprej in prišel bode Sv. ko se bodo knapi in kmetje v Hrastniku spopeli nam jali Roša, kakor se spominja bolnik gnile tudi naš ki mu jo je zdravnik izrezal. Roš in Uršič, pred o junaka smrdljive gnojnice, dva vzora korupcije bode — tudi vama bode odklenalo. ne bode

Iz Sv. Lovrenca nad Mariborom. Volitve bližajo, in kandidatje romajo od kraja do kraja ne po tako smo tudi mi srečo imeli dne 24. marca kanonika obiskom znanega „Kmetje, le vkup, le v vsa boder Franca Piška. Prišlo nas je več, ne vem ali naključbi ali iz radovednosti, pa dragi nam o se jerc“, ako ti hočem resnico povedati, bilo kmetje in po pravem 5 kmetjskih posestnikov, in kaj čevec, s zadeva so bili obrtniki in večina delavci in misli s t vrh, da ne bi lagal, tudi 2 farja. Ta Pišek sistem m razložil na široko in dolgo, veliko bebo in poglavna ljenje našega kmeta, in kaj je vse obetal utrala, bo on poslanec; pa dragi Pišek, obeta se lajaj bi se a stori težko. Govoril je tudi o velikih davkih. K in da vlada kmeta čisto nič ne podpira; da strehli. zakaj pa nisi tudi povedal koliko milijonov tim, ki bo vlada zdaj spet po nepotrebnem izdala njo. A klerikalizem, in kdo bo vse to plačati mirati od ja povem ti v obraz, ubogo ljudstvo, far go Roge ne. Pravil je nadalje, kako mora kmet od as do l nega jutra, do poznega večera težko delati; ele noči to je res, ali zakaj nisi povedal, kako lahko duhovniki denarce služijo, in povrh jim še t mamto to 5 celih milijonov pri plači poboljša; in ti doli hvaliti. koliko ne Sv. kmetič mu še neseš tvoje krvavo zaslu na pose novce, da jih ložje s svojo kuharco zajm na pose Zakaj nisi to povedal, dragi Pišek? Glej, ta je vp enarji ne, ker je bil župnik in kaplan navzoč; pa župnik ti, ko bi ti res bil le kmetjski prijatelj, bi župnik v gotovo ne zamolčal. Jaz pa ti rečem po d duhov zdravi pameti: poslanec mora biti neodvisen ebela la klerikalizma; klerikalizem ne sme več nadn ore vt imeti nad ljudskimi poslanci, ker le tedaj naša krvi v Avstriji na boljše obrnilo! Tebi pa, da mo tako Pišek, ti dam svet: škisti tvoj „volilni program“ od klerikalizma, ker le tedaj znaš imeti upovnov na poslaništvo. Nov naročnik „Štajerc“ mete“

Št. lj pod Turjakom. O joj, kaj nam, nadž početni, kajti kaplan Luskar grozi čitate, ad ni le „Štajerca“, da jim ne bo dal odveze; ravno ahajajo ne ljudem, ki ne bodo farjev volili. Sicer žviva kaplan zdaj pred volitvami jako malo čas okrat v apovedovati. Postal je politični agent in oma ve veliko potovati. Prevzel je pa tudi službo skaskale nika, n. pr. ako g. nadučitelj in g. učiteljici Sv. čejo plesati kakor ta črnosuknež žvižga, picear je ta božji pastirček takoj pripravljen, jih je zame znani. Tudi bi jako rad g. Škergata od al amo spravi, ker je ta naznanil, da pobija ka prena otroke v šoli kakor živino. Najbolj pa polkar ži to človeče svoj značaj v cerkvi; o temu bi ašo far